

en videreførsel af tidligere gældende bestemmelser. Ordet dækker over fangster som sådan, men også det parti af fisk, som senere måtte befinde sig hos en omsætter m.v.

Efter stk. 2 kan ministeren fastsætte regler om dokumentation m.v. for, at den der omsætter fisk opfylder betingelserne i stk. 1. Det bemærkes, at denne myndiggelse omfatter alle omsætningsled, herunder også omsætningsled som kommer efter de personer og virksomheder, som i henhold til forslaget kapitel 16 er forpligtet til at have bevilling til førstegangsomsætning. Bestemmelsen viderefører en tilsvarende bestemmelse i saltvandsfiskerilovens § 40, stk. 2, og reguleringslovens § 11b, stk. 2. Efter bestemmelsen kan ministeren fastsætte nærmere retningslinier om, at der skal foreligge en vis dokumentation for, at den der omsætter m.v., jf. forslaget § 3, nr. 4, kan sikre sig, at de modtagne fisk f.eks. ikke er ulovligt fangede eller holdt uden for kvotesystemet. Forslaget indebærer bl.a., at der kan udstedes regler om den type af dokumentation, der skal foreligge i forbindelse med omsætning af fisk i flere eller alle omsætningsled.

Bestemmelsen i § 121, stk. 3, er ny og giver mulighed for at stille særlige dokumentationskrav overfor virksomheder, som er underlagt kravet om bevilling til førstegangsomsætning, jf. forslaget kapitel 16, men som ikke har fast forretningssted her i landet. Med udtrykket fast forretningssted forstås både egentlige hovedsæder og filialer samt agenter eller andre former for repræsentanter. Med forretningssted menes således personer eller steder, hvorfra indberetning m.v. finder sted, således at kontrolmyndigheden vil kunne henholde sig hertil med henblik på at føre tilsyn med lovens krav til førstegangsomsættere, herunder særligt kravene til indberetning af de opkøbte fisk.

Sådanne regler vil være nødvendige med henblik på at sikre den nødvendige gennemsigtighed i første handelsled, som er baseret på et effektivt indberetningssystem. Rådets forordning af 12. oktober 1993 (2847/93/EØF) om indførelse af en kontrolordning af den fælles fiskeripolitik (kontrolforordningen), stiller en række krav til medlemslandenes kontrol af fiskere, modtagere, transportører og opkøbere af fisk og det er i henhold til forordningen et ubetinget krav, at den nationale fiskerikontrol skal være effektiv, jf. artikel 30.

Det er et krav, at medlemslandene indfører og opretholder et indberetningssystem for omsætning m.v. af fisk i første omsætningsled, således at de oplysninger der indberettes kan sammenholdes med de oplysninger, som fiskerne er forpligtet til at afgive i form af logbøger eller farvandserklæringer. Det er således vigtigt, at der fortsat kan føres kontrol med omsætning

gen m.v. i første handelsled, også i de situationer, hvor omsætteren befinder sig uden for Danmark og ikke har en repræsentant her i landet, som kontrolmyndigheden kan henholde sig til.

Bestemmelsen vil få betydning bl.a. som følge af, at det som anført i bemærkningerne til § 101 bliver muligt at gennemføre nye samarbejdsformer særligt vedrørende fiskeauktioner, idet bevillingssystemet på dette område liberaliseres, jf. bemærkningerne til forslaget § 89. Det må således forventes, at der som følge af liberaliseringen af auktionssystemet fremover vil blive etableret nye samarbejdsformer på tværs af landegrænser mellem EU- og EØS-medlemslandene, herunder også samarbejde baseret på fælles opkoblinger via internettet.

Denne omstændighed bevirker, at der vil blive behov for at kunne fastsætte særlige krav om dokumentation for køb fra virksomheder placeret i udlandet, som opkøber fangster i Danmark i første omsætningsled i de tilfælde, hvor opkøberen/ auktionen ikke har forretningssted her i landet.

Det skal bemærkes, at der, når bestemmelsen udmøntes administrativt, vil blive taget hensyn til fællesskabsrettens regler om fri bevægelighed, herunder princippet om proportionalitet, dvs. at de krav, der i medfør af bestemmelse kan stilles til indberetning m.v. ikke ligger udover, hvad der er nødvendigt for at opfylde kontrollenssynet.

Bestemmelsen i § 121, stk. 4, viderefører de hidtil gældende regler om, at ulovligt fanget fisk skal genudsættes så vidt muligt i levende stand. Bestemmelsen er rettet mod både fiskerne og kontrolmyndigheden. Genudsætning foretages alene af kontrolmyndigheden, når fisken stadig er levende. Ellers benyttes efter reglen i forslaget § 133 muligheden for udenretlig værdikonfiskation eller i sager, hvor kontrolmyndigheden anmoder om tiltalerejsning, reglerne om værdikonfiskation i forslaget § 132.

Til § 122

Bestemmelsen viderefører dele af af saltvandsfiskerilovens § 40, reguleringslovens § 11 b, og EU-bemyndigelseslovens § 4, stk. 1. Efter bestemmelsen kan en omsætter m.v., der modtager et ulovligt parti fisk frigøre sig for ansvar ved straks at anmelde det ulovlige parti til kontrolmyndigheden. Partiet skal herefter opbevares i overensstemmelse med kontrolmyndighedens anbefalinger og må ikke omsættes m.v. førend kontrolmyndigheden eventuelt har givet tilladelse hertil. Hele partiet betragtes efter stk. 3, som ulovligt med mindre frasortering af den ulovlige del kan finde sted.